

7.3.59

בעשר הזמנתי לבייתי את זילבר ורעיתו. גילבר סבור שיהסינו עם צרפת
לא ישחנו, אם כי שר החוץ קוב די מורכיל הוא סנטימטי ומחננד לישראל. אמרתי
לו כי אני רואה כאחת הבעיות המרכזיות סחוף פעולה ביבשת אמריקה. יש לקבל
בעובדה מוכרחת השתחררות כל הארצות, ומוטב לצרפתים שאחוזותיה האבטונומיות
יהיו עצמאיות וחברות באו"ם - מתוך הסירה על חקשר עם צרפת, כראש הקומונולט
אנחנו יכולים לסטש גורם - אבל לשם כך דרוש בירור בדרג הגבוהה. זילבר טסכים לכך.
תאר לי אמיו וחינוכו של סקו-טורה טביניאה. הוא מרכסיסט אדוק. לטר באופן יסודי
הטטרות המרכסיסטיות. זילבר אסמבאל מחשיב קשרינו עם עמי אמריקה - מתוך הבנה חרדית
עם צרפת. די גול הוא ידיד, אבל הוא חסיד של דיפלומטה חשאית, והטאלח היא לסדר
טביטת בחשאי.

- בא אלי טרגא נצר. הוא סבור שיהיה נזק רב אם לא אשהתף כאססת היובל של
עיר ת"א. אמרתי לו שהודיעו לי במאוחר וכבר התחייכתי באוחו דבר לפני כך ואיני
יכל לבטל ואשלח מכתב.

- נחקייסו גם שיחות עם שאול (על עניני רופניה) ואיתן על שגרירים לצרפת
ואנגליה במקום צור ואילח.

אח"צ עליתי לירושלים, כי בערב החקייס חוג התנן.